

Nr 666.

Av herrar Fröding och Boija, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 109, angående organisationen av försvarets centrala tyg-, intendentur- och civilförvaltning m. m.

Enligt nu gällande organisation äro åtskilliga befattningar såväl i staber som i försvarets centrala förvaltningar upptagna i alternativa lönegrader. I det nu föreliggande förslaget framhåller departementschefen att han icke räknar med alternativa lönegrader för någon tjänst. "Organisationen medger sålunda icke valfrihet att besätta exempelvis sektionschefsbefattningar med alternativt överstelöjtnant/major, marindirektör av 1./2. graden etc. Även i detta hänseende bör Kungl. Maj:t äga rätt att i samband med övergången till den nya organisationen medge undantag."

Frålgåendet av det hittills tillämpade systemet med alternativa lönegrader medför betydande olägenheter. Så snart en officer står i tur till befordran till högre grad måste han alltså frånträda innehavd befattning eller också avstå från befordran. Detta kommer att medföra tätare ombyten i fråga om sektionschefer m. fl. befattningshavare till nackdel för kontinuiteten i arbetet. Det medför även ökade kostnader för statsverket i de fall då ifrågavarande befattningshavare i samband med befordran placeras på annan tjänstgöringsort än Stockholm.

På grund härav få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i staten upptagna befattningar såsom major (kommendörkapten av 2. graden) skola vara alternativa och alltså kunna besättas alternativt med major eller överstelöjtnant resp. kommendörkapten av 2. eller 1. graden.

Stockholm den 6 april 1954.

Nils G. Fröding.

Gustav Boija.